Programare orientată pe obiecte

Laboratorul 9

Facultatea de Automatică și Calculatoare Universitatea Politehnica din București Anul universitar 2016 - 2017

1 Genericitate

1.1 Introducere

Am prezentat in laboratorul anterior principalele avantaje ale utilizarii mecanismului de abstractizare a tipurilor de date in limbajul Java. In cadrul acestui laborator, vom analiza in detaliu acest mecanism. Tipurile generice simplifica lucrul cu colectii, permitand tipizarea elementelor acestora. Definirea unui tip generic se realizeaza prin specificarea intre paranteze unghiulare a unui tip de date Java, efectul fiind impunerea tipului respectiv pentru toate elementele colectiei.

△ IMPORTANT!

In cazul folosirii tipurilor generice, incercarea de a utiliza in cadrul unei colectii a unui element necorespunzator ca tip va produce o eroare la compilare, spre deosebire de varianta in care tipurile generice nu sunt uzitate, ce permite doar aruncarea unor exceptii de tipul ClassCastException, in cazul folosirii incorecte a tipurilor.

1.2 Definirea structurilor generice

Pentru o intelegere mai buna a conceptului de structura generica, pornim de la clasa definita mai jos.

```
Cod sursa Java
class Association <K, V> {
    private K key;
    private V value;
    public Association (K key, V value) {
        this.key = key;
        this.value = value;
    public K getKey() {
        return this.key;
    public V getValue() {
        return this. value;
```

Sintaxa $\langle K, V \rangle$ este folosita pentru a defini **tipuri formale** in cadrul definitiei clasei. Aceste tipuri pot fi folosite in mod asemanator cu tipurile uzuale. In momentul in care invocam efectiv o structura generica, ele vor fi inlocuite cu **tipurile efective**, utilizate in invocare. Astfel, pentru a instantia obiecte de tipul Assocition, folosim apeluri de forma:

```
class Test {
   public static void main(String args[]) {
      Association < String , String > map1;
      map1 = new Association < String , String > ("CC", "POO");
      String s1 = map1.getKey();
      Association < String , Integer > map2;
      map2 = new Association < String , Integer > ("POO", 2015);
      String s2 = map2.getKey();
      int nr = map2.getValue();
   }
}
```

Se poate observa ca, in aceste exemple, **tipurile formale**, K si V, au fost inlocuite cu **tipuri efective** (String, Integer). De asemenea, de remarcat este si faptul ca ambele metode de tip get, din implementarea clasei analizate, au ca rezultat un obiect cu tip formal, iar in cadrul apelului nu a fost nevoie de operatii de tip cast.

Observatie

O analogie (simplista) referitoare la acest mecanism de lucru cu tipurile se poate face cu mecanismul functiilor: acestea se definesc utilizand **parametri formali**, urmand ca, in momentul unui apel, acesti parametrii sa fie inlocuiti cu **parametri actuali**.

1.2.1 Genericitatea in subtipuri

Consideram, spre analiza, urmatoarea situatie, descrisa prin codul de mai jos. Aceasta situatie contine doua operatii, iar despre prima stim cu siguranta ca este una valida, fiind explicata anterior. Ne intereseaza daca a doua operatie este posibila si o explicatie a raspunsului la aceasta intrebare.

```
Cod sursa Java
class Test {
    public static void main(String args[]) {
        Association < String, Integer > map1;
        //Operatia 1
        map1 = new Association < String, Integer > ("POO", 2015);
        Association < Object , Object > map2;
        //Operatia 2
        map2 = map1;
```

Presupunand, prin absurd, ca operatia 2 este una corecta, am putea introduce in map2 orice fel de obiecte, fapt ce ar conduce la potentiale erori de executie. Din acest motiv, operatia 2 nu va fi permisa de catre compilator!

△ IMPORTANT!

 $oxed{\triangle}$ Generalizand, daca CType este un subtip (clasa descendenta sau subinterfata) al lui *PType*, atunci o structura generica *GenericStruc*ture < CType > NU este un subtip al lui GenericStructure < PType >. Atentie la acest concept, intrucat el nu este intuitiv!

1.2.2Restrictionarea parametrilor

Exista cazuri in care dorim sa adaugam intr-o structura de date generica elemente care au un tip cu anumite proprietati. De cele mai multe ori, acest lucru se intampla in cazul structurilor generice care contin elemente cu tipuri derivate. Spre exemplu, sa spunem ca dorim sa realizam o clasa AVector care extinde clasa **AbstractList** si vrem ca elementele din structura sa fie subtipuri ale lui Number.

```
Cod sursa Java
abstract class AVector<E extends Number> extends
        AbstractList <E> {
    abstract public boolean add(E obj);
    abstract public E get(int index);
    abstract public Enumeration<E> elements();
    abstract public Iterator <E> iterator();
    abstract public ListIterator <E> listIterator();
```

Sintaxa $\langle E \ extends \ Number \rangle$ indica faptul ca tipul E este o subclasa a lui Number (sau chiar Number). Aceasta restrictie face imposibila instantierea unui obiect, avand un tip derivat din AVector, care sa contina elemente de tip String, deoarece String nu este o subclasa a lui Number.

Fie clasa **Vector** o clasa instantiabila care extinde **AVector**. Dupa ce am realizat instantierea unui obiect **Vector**, precizand ca tip pentru elementele acestui **Integer**, nu mai putem adauga in aceste elemente de tip **Double**, spre exemplu, chiar daca, la o prima vedere, acest lucru ar fi posibil, deoarece **Double** reprezinta un subtip al lui **Number**. Pentru o intelegere mai buna a celor expuse, este recomandata analizarea exemplului de cod propus mai jos.

Cuvantul cheie *extends* este folosit si in cazul in care dorim sa indicam un tip ce implementeaza o anumita interfata. Un exemplu in acest sens poate fi clasa definita in blocul de cod urmator.

```
class Map
class Map
cxtends Association
cxtends Set
cxtends Association
cxtends Association
cxtends Association
cxtends Set
cxtends Set
cytends Association
cxtends Set
cxtends Set
cytends Association
cxtends Set
cxtends Set
cytends Association
cxtends Set
cxtends Set
cxtends Set
cytends Set<
```

1.3 Wildcards

Wildcard-urile sunt utilizate atunci cand dorim sa intrebuintam o structura generica drept parametru intr-o functie si nu dorim sa limitam tipul de date din colectia respectiva. De exemplu, o situatie precum urmatoarea ne-ar restrictiona sa folosim la apelul functiei doar o colectie cu elemente de tip *Object* (ceea ce NU poate fi convertita la o colectie de un alt tip, dupa cum am vazut mai sus):

```
Cod sursa Java
void boolean containsAll(Collection < Object > c) {
    for (Object e : c) {
        if (!this.contains(e)) {
            return false;
    return true;
```

Aceasta restrictie este eliminata de folosirea wildcard-urilor, dupa cum se poate vedea in blocul de cod de mai jos.

```
Cod sursa Java
void boolean containsAll(Collection <?> c) {
    for (Object e : c) {
        if (!this.contains(e)) {
            return false;
    return true;
```

△ IMPORTANT!

O limitare care intervine insa este ca nu putem adauga elemente arbitrare intr-o colectie cu wildcard-uri.

```
Cod sursa Java
class TestClass {
    public static void main(String args[]) {
        //Operatie permisa
        Collection <?> c = new LinkedList <Integer >();
        //Eroare la compilare
        c.add(new Object());
```

Observatie

Eroarea apare deoarece nu putem adauga intr-o colectie generica decat elemente de un anumit tip, iar wildcard-ul nu indica un tip anume. Aceasta inseamna ca nu putem adauga nici macar elemente de tip String. Singurul element care poate fi adaugat este insa *null*, intrucat acesta este membru al oricarui tip referinta. Pe de alta parte, operatiile de tip getter sunt posibile, intrucat rezultatul acestora poate fi mereu interpretat drept Object.

```
Cod sursa Java
class TestClass {
    public static void main(String args[]) {
        Set <?> set = new HashSet < Integer >();
        ((HashSet<Integer>) set).add(10);
        Object item = set.iterator().hasNext();
        List <?> list = new LinkedList < String >();
        ((LinkedList < String >) list).add("POO");
        item = list.get(0);
```

Bounded Wildcards 1.4

In anumite situatii, faptul ca un wildcard poate fi inlocuit cu orice tip se poate dovedi un inconvenient. Mecanismul bazat pe Bounded Wildcards permite introducerea unor restrictii asupra tipurilor ce pot inlocui un wildcard, obligandu-le sa se afle intr-o relatie ierarhica fata de un tip fix specificat.

Sintaxa Set<? extends Number> impune ca tipul elementelor multimii sa fie Number sau o subclasa a acesteia. Astfel, in exemplul de mai jos, obiectul set ar fi putut avea, la fel de bine, tipul HashSet < Short > sau TreeSet < Long >. In mod similar, putem imprima constrangerea ca tipul elementelor multimii sa fie AbstractMethodError sau o superclasa a acesteia, utilizand sintaxa Set<? super AbstractMethodError>.

⚠ IMPORTANT!

Trebuie retinut faptul ca, in continuare, nu putem introduce valori intr-o colectie ce foloseste bounded wildcards si este data ca parametru unei functii.

```
class TestClass {
   public static void printType(Set<? extends Number> set) {
      for(Number item : set) {
            System.out.println(item.getClass());
      }
   }
   public static void main(String args[]) {
        Set<Number> set = new HashSet<Number>();
        set.add(new Integer(5));
        set.add(new Float(10.5));
        set.add(new Float(10.5));
        TestClass.printType(set);
   }
}
```

1.5 Metode generice

Java ne ofera posibilitatea scrierii de metode generice (deci avand un tipparametru) pentru a facilita prelucrarea unor structuri generice (date ca parametru), ceea ce am vazut si in subsectiunea anterioara.

Pentru o intelegere mai buna a acestui concept, se recomanda parcurgerea celor doua metode propuse, in vederea analizarii corectitudinii lor.

Trebuie remarcat faptul ca metoda1 este o metoda valida, care se excuta corect, insa nu putem spune acelasi lucru si despre metoda2, din cauza limitarii, pe care am explicat-o deja in subsectiunea anterioara, referitoare la adaugarea elementelor intr-o colectie generica, avand un tip specificat. Este de remarcat faptul ca, in acest caz, putem folosi wildcards, dar si bounded wildcards. Acest lucru este evidentiat in blocul de cod urmator.

```
Cod sursa Java

class TestClass {
    List<Number> dest;

public <T> void copy(Set<T> dest, List<? extends T> src) {
    for(T o : src) {
        dest.add(o);
    }

public <T extends Number> boolean addAll(Collection<T> c)
    {
        for(T o : c) {
            dest.add(o);
        }
        return true;
    }
}
```

2 Probleme laborator

2.1 Probleme standard

Problema 1 - 4 puncte

Sa se defineasca o clasa abstracta ArrayMap, pentru un dictionar realizat din doi vectori (un vector de chei si un vector de valori asociate, obiecte din clasa Vector), care sa poata inlocui o clasa HashMap sau TreeMap. Astfel, aceasta clasa va extinde clasa AbstractMap, suprascriind urmatoarele metode:

```
Cod sursa Java

String toString();
V put(K, V);
V get(Object);
Set<K> keySet();
Collection<V> values();
Set<Map.Entry<K, V>> entrySet();
```

Afisati dictionarul folosind un Iterator pentru a parcurge multimea cheilor generata de metoda keySet.

Problema 2 - 4 puncte

Pornind de la clasa abstracta AMatrix, pusa la dispozitie in arhiva laboratorului, implementati clasa IntegerMatrix care mosteneste aceasta clasa abstracta si modeleaza un tablou bidimensional cu numere intregi. Clasa AMatrix mosteneste clasa ArrayList. Astfel, matricea propriu-zisa este un obiect de tip ArrayList care contine elemente de tip ArrayList. Clasa va contine metode pentru urmatoarele operatii: afisarea matricei si adunarea a doua matrice.

```
//afisare
public String toString();
//adunare
public AMatrix addition(AMatrix m);
```


Folositi iteratori pentru parcurgerea colectiilor si metoda add pentru a aduna doua elemente!

Problema 3 - 4 puncte

Definiti o clasa instantiabila *GenericList* care sa implementeze interfata, pusa la dispozitie in arhiva laboratorului, *GenericInterface*. Aceasta interfata contine operatii care prelucreaza o lista, cu elemente de tip *Comparable*. Metoda *removeDuplicates* primeste ca parametru un obiect de tip *ArrayList* si transforma lista in multime, eliminand duplicatele. Metoda *max* are ca parametru tot un *ArrayList* si returneaza elementul maximal din lista. Ultima metoda continuta de interfata, *binarySearch*, este folosita pentru a determina pozitia unei valori intr-o lista, uzitand pentru aceasta algoritmul de cautare binara, detaliat in blocul de cod de mai jos.

```
Int BinarySearch(v, start, end, x) {
    //conditia de oprire (x nu se afla in v)
    if (start > end)
        return -1;
    //etapa divide
    int mid = (start + end) / 2;
    //etapa stapaneste
    if (v[mid] == x)
        return mid;
    if (v[mid] > x)
        return BinarySearch(v, start, mid-1, x);
    if (v[mid] < x)
        return BinarySearch(v, mid+1, end, x);
}</pre>
```

3 Interviu

Observatie

Aceasta sectiune este una optionala si incearca sa va familiarizeze cu o serie de intrebari ce pot fi adresate in cadrul unui interviu tehnic. De asemenea, aceasta sectiune poate fi utila si in pregatirea pentru examenul final de la aceasta disciplina.

Intrebari interviu

- 1. Definiti termenul de metoda generica. Care este legatura dintre o metoda generica si o colectie generica? Poate fi definita o colectie generica fara metode generice?
- 2. Ce constrangeri i se pot adauga unui tip generic? Oferiti exemple.
- 3. Putem adauga intr-o colectie generica, definita folosind wildcarduri, elemente de un anumit tip?
- 4. Explicati mecanismul bazat pe **Bounded Wildcards**, oferind un exemplu elocvent. Care sunt principalele beneficii ale mecanismului?
- 5. Ce se intampla in cazul urmatoarei instantieri?
   List<Animal> l = new ArrayList<>();

<u>Fe</u>edback

Pentru imbunatatirea constanta a acestui laborator, va rog sa completati formularul de feedback disponibil aici.

De asemenea, va rog sa semnalati orice greseala / neclaritate depistata in laborator pentru a o corecta.

Va multumesc anticipat!